

Ив. Джанъ! нествамъ азъ циганинъ .

Цвет. Ей лудо, всичкитъ французи гы викать тѣй.

Ив. Французитъ, които ядатъ жаби ли ?

Цвет. То е нобль Жанъ .

Ив. Азъ не ямъ жабы.

Цвет. Будало, будало ! ти още не разумѣвашъ,
какво ще са каже ноблесь .

Ив. Масторице, даносѣ чизми съ махмузи мода лие ?

Цвет. Да, и то са нарича ноблесь .

Ив. Ами панталони ?

Цвет. Да и то е мода .

Ив. Хе! хе! да обуя панталони !

Цвет. Синьоръ Жанъ .

Ив. Масторице, молява недѣй те ми вика Джанъ .

Цвет. Тое Жанъ, а не Джанъ .

Ив. Неца, макаръ каквото ще да бѣде.

Цвет. Айде бѣди Юханъ, то е най хубаво.

Ив. И него неца; не съмъ пакъ немецъ я. За-
касныхъ, да ида да натоия кожитъ, които остана-
ха отъ мастора .

Цвет. Какви кожи? азъ нѣща миризма въ кѣща-
та си .

Ив. Азъ нѣща тука, не бойса .

Цвет. Юханъ, ако ми слугувашъ три години
ще ти дамъ петъ стотини жълтицы .

Ив. Петъ стотини жълтицы! па подиръ да духамъ